

De nye lønsystemer aftales for de enkelte større eller mindre grupper af medarbejdere, og den nærmere udformning af lønsystemerne vil derfor afspejle dels de forhandlingsmæssige muligheder, dels de for den enkelte gruppe af medarbejdere gældende særlige forhold.

I forbindelse med overenskomst- og aftalefornyelserne på det statslige arbejdsmarked pr. 1. april 2002 har parterne drøftet en tilpasning af tjenestemandspensionssystemet til de nye lønsystemer, der er nødvendiggjort af, at der ikke længere består den hidtidige endtydige sammenhæng mellem lønmæssig placering i skalatrinsystemet og retten til tjenestemandspension.

Der er herunder opnået enighed om et sæt principielle retningslinier for en sådan tilpasning. Retningslinierne tager udgangspunkt i, at tjenestemandspensionsretten fortsat relateres til det skalatrinsystem, der fortsat vil skulle finde anvendelse for tjenestemandsgupper, der ikke overgår til nye lønsystemer. For de grupper, der overgår til nye lønsystemer, vil der herefter være behov for at træffe bestemmelser om den skalatrinsmæssige udvikling i pensionsretten. Dette kan ske enten ved en videreførelse af et anciennitetsprincip uden tilknytning til en lønmæssigt baseret anciennitetsudvikling eller ved en fastlæggelse af de løn dele i det nye lønsystem, der skal indgå i den pensionsgivende løn, der danner grundlag for beregningen af tjenestemandspension. I de principielle retningslinier, hvorom der ved overenskomst- og aftalefornyelsen blev opnået enighed, er den første model valgt for så vidt angår personalegrupper, inden for hvilke der fremover ikke vil ske nyansættelse på tjenestemandsvilkår, mens den anden model er valgt for grupper, inden for hvilke der fortsat vil ske tjenestemandsansættelse.

De nye lønsystemer må forventes i årene fremover at gennemgå en dynamisk udvikling og er som nævnt i høj grad tilpasset de enkelte gruppers særlige forhold.

Der er derfor behov for en fleksibel og smidig procedure for fastlæggelse af regler om, hvordan de enkelte tjenestemænd på nye lønsystemer i pensionsmæssig henseende henføres til det fortsat opretholdt skalatrinsystem.

Det vurderes, at dette mest hensigtsmæssigt kan ske ved, at de nødvendige regler fastlægges i en tæt sammenhæng med fastlæggelsen af lønvilkårene, og der stilles derfor forslag om, at henføringen til skalatrin sker ved aftale i overensstemmelse med reglerne i tjenestemandslovens §§ 45-47, der vedrører indgåelse af aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår for tjenestemænd.

Størrelsen af den pensionsgivende løn på de enkelte skalatrin og den løbende regulering af tjenestemandspensioner vil fortsat skulle fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningrådet.

3. Tillæg til tjenestemandspensioner indtil det 65. hhv. 67. år

Ændringen i 1999 af det i tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 3, nævnte tillæg til tjenestemandspensionen for pensionister under 67 år, havde sammenhæng med nedsættelsen af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år for personer, der er født den 1. juli 1939 og senere. Da folkepensionens grundbeløb overstiger det maksimale tillæg efter § 6, stk. 3, var de samlede ændringer for den altovervejende del af tjenestemandspensionisterne forbundet med en indtægtsfremgang.

Tjenestemandspensionister, der er under 67 år, og som modtager førtidspension efter lov om social pension, uanset efter hvilken sats, oppebærer imidlertid førtidspensionens grundbeløb, der er af samme størrelse som folkepensionens grundbeløb, og som ydes indtil folkepensionsalderen, hvorefter det bortfalder og erstattes af folkepension.

Da opnåelse af folkepension for denne gruppe derfor ikke i sig selv medfører nogen indtægtsfremgang, vil et ophør allerede ved det 65. år af det særlige tillæg til tjenestemandspensionen udgøre et indtægtstab svarende til tillægget i 2 år.

Denne problemstilling har været rejst ved forhandlingerne med CFU om aftale- og overenskomstfornyelsen for statens ansatte pr. 1. april 2002, og der er herunder opnået enighed om, at der søges etableret en overgangsordning for en nærmere afgrænset gruppe af de berørte personer.

I lov om social pension etableredes i forbindelse med nedsættelse af folkepensionsalderen en overgangsordning for personer, der er født den 1. juli 1939 eller senere, og som har fået tilkendt førtidspension eller invaliditetsydelse med virkning fra før den 1. januar 2003, og som umiddelbart inden overgang til folkepension har modtaget førtidsbeløb, invaliditetsbeløb eller erhvervsudygtighedsbeløb. Overgangsordningen indebærer, at de nævnte personer bevarer disse ydelser som 65- og 66-årige.

Den overgangsordning for tjenestemænd, som der er enighed med CFU om at søge etableret, omfatter en snævrere personkreds, idet den er afgrænset til førtidspensionerede tjenestemænd, der

1. er afskediget på grund af svagelighed,
2. er fratruddet den 1. juli 1999 eller tidligere,
3. har fået tilkendt førtidspension efter lov om social pension før denne dato, og